

İnatçı Eylül'ün Pişmanlığı

by Enver

Eylül, sabah kahvaltısında somurarak oturuyordu. Annesi ona tatlı bir gülümsemeye yaklaştı ama Eylül'ün yüzü asıktı. Bugün okulda bir arkadaşıyla tartışmıştı ve öfkesi hala dinmemişti.

Okuldan eve döndüğünde, odasına koştu ve kapıyı çarparak kapattı. Duvarlara asılı resimlere ve oyuncaklarına öfkeyle baktı. İçini bir türlü rahatlatamıyordu.

Annesi, Eylül'ün odasının kapısına yavaşça vurdu. İçeri girmeye izin istedi. Eylül, annesinin yanına gelmesini istemese de, annesi içeri girdi.

Annesi, Eylül'ün yanına oturdu ve ona sarıldı. Eylül, annesinin kucağında ağlamaya başladı. Öfkesinin altında yatan derin üzüntüyü hissetti.

Annesi, Eylül'e sakın bir sesle, 'Bazen hepimiz hatalar yaparız, Eylül' dedi. 'Önemli olan, hatalarımızdan ders çıkarmak ve özür dilemek.'

Eylül, annesinin sözlerini düşündü ve okulda arkadaşına karşı yaptığı davranışın ne kadar yanlış olduğunu fark etti. Kalbi sıkışmıştı. Onunla konuşmak istiyordu.

Eylül, annesiyle birlikte arkadaşının evine gitti. Kapıyı çaldılar ve arkadaşı çıktı. Eylül, çekinerek arkadaşından özür diledi.

Arkadaşı, Eylül'ün özrünü kabul etti ve gülümsedi. İki arkadaş birbirlerine sarıldılar ve barıştılar. O an, Eylül'ün kalbi mutlulukla doldu.

Eylül, ailesine ve arkadaşına karşı daha nazik olmaya karar verdi. Hatalarından ders çıkarmış ve daha iyi bir insan olmak için çabalayacaktı. Artık daha mutlu hissediyordu.

Güneş batarken, Eylül ailesiyle birlikte bahçede oturuyordu. Gülümsüyor ve etrafındaki herkese sevgiyle bakıyordu. İçindeki inatçı çocuk gitmiş, yerine sevgi dolu bir genç kız gelmişti.